

РЕШЕНИЕ

№ 7316

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8782** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Г. Т. Д., депозирана чрез адв. Б., срещу Решение от 15. 07. 2021 г., постановено по НАХД № 198/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18-ти състав. С посочения съдебен акт, на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН е отменено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-020345/22. 10. 2018 г., издадено от началник сектор към ОПП – СДВР, като е прекратено административнонаказателното производство и материалите са изпратени на Софийска градска прокуратура. С касационната жалба се оспорва съдебният акт в частта, с която материалите са изпратени на Софийска районна прокуратура.

В касационната жалба се излагат съображения незаконосъобразност на съдебното решение, като се иска неговата отмяна.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не ангажира становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, дава заключение, че решението на СРС е правилно и касационната жалба следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд – София град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата и възраженията на страните, както и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок. За да се произнесе относно законосъобразността на оспорения акт, съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от ЗАНН, при констатиране на признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор.

Наказателното постановление е издадено на Г. Т. Д. за това, че на 21. 09. 2018 г. около 11.50 часа в [населено място], на ул. Х. К. с посока от [улица]към [улица]управлява ла. БМВ СВ 3241 КС, собственост на лизингова къща С. и след кръстовището с [улица], поради несъобразена скорост с интензивността на движение срещу № 35 реализира ПТП с л.а. А. СВ8766, който от удара отскача и се удря в паркирания отдясно л.а. Сеат СА 5658 КА, като водачът е нарушил чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, съгласно чиято разпоредба водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие.

Районният съд е провел задълбочено съдебно следствие, в хода на което е разпитал свидетели и е събрал доказателства относно причинените щети на леките автомобили, които възлизат в общ размер над 30 000 лева. Поради това, предвид значителната стойност на причинените от деянието вреди, съдът е обосновал извод за наличие на данни за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. а във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК.

Във връзка с това, е отменил наказателното постановление, като е прекратил административнонаказателното производство и е изпратил материалите по делото на С. районна прокуратура.

Обжалваното решение е правилно. От събраните по делото доказателства се установява, че щетите по трите автомобила надхвърлят общо сумата от 30 000 лева, поради което е налице признакът значителни имуществени вреди, елемент от състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. а във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК.

Предвид така направения извод, не е било необходимо съдът да изследва дали е осъществен състав на административно нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, /като мотивира материалната законосъобразност на наказателното постановление/ или пък е нарушена друга разпоредба от посочения закон. В съдебния акт изрично е посочено, че се касае за нарушение по ЗДвП, но съдът не е длъжен да даде точната правна квалификация на деянието, тъй като в случай на извършено престъпление, компетентен да повдигне обвинението е прокурорът. За постановяване на акт по чл. 33, ал. 2 от ЗАНН е достатъчно компетентният орган, в случая съдът, да извърши преценка за наличие на данни за извършено престъпление, което в настоящия случай е сторено по аргументиран начин.

В тази връзка, неоснователно е твърдението на касационния жалбоподател, че неправилно съдът по свой почин е събрал доказателства. Съгласно разпоредбата на чл. 13 от НПК, приложима съгласно чл. 84 от ЗАНН, съдът е длъжен да вземе всички

мерки, за да осигури разкриването на обективната истина. Този законово закрепен принцип за разкриване на обективната истина по делото се прилага от съда всякога и независимо от процесуалната активност на страните.

Поради това решението на районния съд в обжалваната част е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15. 07. 2021 г., постановено по НАХД № 198/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18-ти състав В ЧАСТТА, с която е прекратено административнонаказателното производство и материалите по него са изпратени в Софийска районна прокуратура.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.